

میامی در همین خراسان خودمان است!

برای گشتن در خراسان بزرگ و لذت بردن از اقلیم و فرهنگ آن، انتخاب‌های زیادی پیش‌روی شماست، اما اگر به شاه‌رود سفر کرده‌اید، حدود ۵۰ دقیقه به سمت شرق رانندگی کنید تا به روستای میامی برسید، روستایی با کاروان‌سرای آجری در دل کویر. می‌توانید در حجره‌های این کاروان‌سرای شاه‌عباسی استراحت کنید و از زنان میامی، غذا و نان محلی بخیرید. مطمئن باشید این سفر یک روزه، ارزشش را دارد و یک وعده غذاخوردن در کاروان‌سرای میامی می‌تواند برایتان خاطره‌ساز شود.

یکشنبه ● ۲۶ اسفند ۱۳۹۷ ● شماره صد و نود و چهار

۰ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹

اگر «سیزده‌به‌در» در یکی از این گوشه‌های ایران هستید، پیشنهادهای ما را جدی بگیرید

سال دگر، سیزده‌به‌در، در سفر

اگر اهل مصرف گیاهان دارویی هستید، در مراتع ده‌بالا می‌توانید گل محمدی، آلاله، نسترن، اسطوخودوس، ختمی، گلپر و آویشن بچینید. اما اگر شناخت درستی از این گیاهان ندارید، حتما یک محلی را با خودتان ببرید تا گیاه اشتباه و مضرى را در دمنوش‌تان نریزد.

■ اگر به کرمان می‌روید...

اگر در هفته پایانی تعطیلات به کرمان سفر کرده‌اید، سیزده‌به‌در را در روستای «هتزا» بگذرانید. «هتزا» بخشی از توابع «رابر» در شهرستان بافت است و اگر به جاده بافت – جیرفت بروید، به این روستا خواهید رسید. جایی با درخت‌های گردوی بلند و رودخانه‌ای خروشان. گرچه کرمان در دل کویر واقع شده، اما «هتزا» در بهار هوایی مطبوع و خنک دارد. روستائیان مهمان‌نواز بعید است که در این روز میلی به پذیرایی از شما نداشته باشند. می‌توانید از روستائیان، کشک، پنیر و روغن حیوانی هم بخريد و عسل خالص را از این روستا تهیه کنید.

حوالی روستای «هتزا»، دره زیبای «گلی‌هوک» را خواهید دید که اندکی از آب رودخانه «سرمشک» هم به آن می‌ریزد. آبشار «سرخ‌تپه» یکی دیگر از جاذبه‌هایی است که در روز رفتن به «هتزا» می‌توانید آن را ببینید. این آبشار

در سه کیلومتری شرق روستا قرار گرفته و ۱۰ متر ارتفاع دارد.

■ اگر به مازندران می‌روید...

اگر در هفته پایانی تعطیلات به مازندران سفر کرده‌اید، سیزده‌به‌در را در «چلاو» بگذرانید. روستایی که بعید است حتی در آن روز، بارانی نباشد. برای رسیدن به این روستا، از مرکز آمل به سمت جاده هراز بروید و بعد از ۲۵ کیلومتر باید به یک جاده فرعی بپیچید. منطقه «چلاو»، یکی از روستاهای قدیمی مازندران است، اما این روزها، تنها تعداد کمی از بومیان در همه سال در «چلاو» زندگی می‌کنند و بیشتر خانه‌های روستا، به‌عنوان خانه ویلاقی مورد استفاده قرار می‌گیرد. اگر به‌موقع به «چلاو» برسید، ممکن است بتوانید خانه‌ای را برای اقامت شبانه هم اجاره کنید.

■ اگر به تبریز می‌روید...

اگر در هفته پایانی تعطیلات به تبریز سفر کرده‌اید، سیزده‌به‌در را در «لیقوان» بگذرانید. برای رسیدن به «لیقوان» باید ۳۶ کیلومتر از تبریز دور شوید و به دامنه کوه سه‌هند و رود مهران برسید. حتما خودتان هم می‌دانید که پنیر، سوغات اصلی ليقوان است، اما اگر از محلی‌ها

کتیفو | ۲۱

گشت‌گری

ایران تو را می‌خواند

● نوروز گشت ●

پیش‌نیازهای جاده‌نوردی

سفر برای هرکسی، معنای متفاوتی دارد. برای بعضی‌ها یعنی ماندن در یک خانه در دل روستا و خیره شدن به طبیعت، بعضی‌ها از سفر خرید می‌خواهند و برای بعضی دیگر سفر یعنی کشف کردن. برای بعضی‌ها سفر در مقصد مشخصی خلاصه نمی‌شود، آن‌ها از لحظه تنظیم کردن برنامه‌اش روی کاغذ، تا زمان انداختن کلید در خانه خود، در سفر هستند و از لحظه لحظه این ماجراجویی، لذت می‌برند. کسانی که سفر برایشان وارد شدن به یک نقطه خاص از جغرافیای مشخص نیست، جاده‌نوردی را یکی از لذت‌آورترین بخش‌های سفرشان می‌دانند. اگر شما هم یکی از آن‌ها هستید یا لااقل می‌خواهید بهار امسال، شبیه جاده‌نوردها سفر کنید، به این نکات توجه کنید.

■ جاده‌نوردی، به‌معنای بی‌برنامگی نیست

جاده‌نوردها آدم‌های منعطفی هستند که می‌توانند به‌راحتی برنامه سفرشان را تغییر دهند. آن‌ها برای روبه‌رو شدن با تجربه‌های تازه‌ای که فکرش را نکرده بودند، آماده‌اند و همین سفرشان را هیجان‌انگیز می‌کند. اما همه این حرف‌ها، به‌معنای بی‌برنامه بودن آن‌ها نیست. شما باید یک برنامه کلی داشته باشید و حدود سفری که می‌خواهید به آن بروید را تصویر کنید و جزئیات را به‌دست‌پیشامدهای غیرمنتظره بسپارید.

■ آگاه به میدان بروید

قبل از عازم‌شدن، باید از سلامت خودرویی که با آن سفر می‌کنید و مناسب بودنش برای مسیری که می‌خواهید طی کنید مطمئن شوید. اگر قرار است به جاده‌های سنگلاخی بروید، نمی‌توانید با یک اتومبیل کوچک شهری سفر کنید و اگر می‌خواهید در کویر داغ برانید، باید انتظار ترکیبن لاستیک اتومبیلتان روی زمین داغ‌را هم داشته باشید. برای اینکه همه تجهیزات ضروری را به همراه ببرید و پیش‌نیازها را آماده کنید، باید از شرایط اقلیمی، جاده‌سازی‌ها و امکانات جایی که می‌خواهید به آن سفر کنید باخبر باشید.

■ **روز را به سفرهای کوچک تقسیم کنید**
جاده‌نوردی، به‌معنای سوار اتومبیل شدن و ساعت‌های طولانی رانندگی کردن نیست. اگر می‌خواهید جاده‌نوردی کنید، بهتر است مسیری را انتخاب کنید که در فواصل کوتاه امکان دسترسی شما به شهرها، روستاها و اقامتگاه‌ها را فراهم کند. شما در این سفر، اتراق‌گاه‌های مختلف را تجربه خواهید کرد و به آن‌ها به‌عنوان بخشی از سفرتان نگاه خواهید کرد. بخشی که باید کندوکاو و مزه‌زماش کنید.

■ **نقشه‌ها را جانگذارید**
روی تلفن همراهتان اپ‌های مسیریاب، قطب‌نما و نقشه را نصب کنید و شارژر ماشین‌ را هم جا نگذارید. اما برای رفتن به چنین سفری، به تلفن همراهتان اکتفا نکنید و انتظار داشته باشید که به هر دلیلی دسترسی شما به این اپ‌ها قطع شود. نقشه‌های غیر دیجیتال و قطب‌نما را جا نگذارید و با دست پر به جاده بزنید.

■ **همسفرانتان را درست انتخاب کنید**
با کسانی که دوستانان دارید سفر نکنید، با کسانی سفر کنید که روحیه‌ای شبیه شما دارند و مثل شما عاشق جاده‌نوردی هستند. چنین سفری، آدم خودش را می‌خواهد؛ کسی که حاضر باشد زمان زیادی از روز را در جاده بماند و در اقامتگاه‌هایی با امکانات متفاوت سر کند.

■ **با خودتان پول نقد داشته باشید**
این روزها اغلب آدم‌ها، تکیه‌شان به کارت بانکی‌شان است. اما اگر بخواهید جاده‌گردی کنید، بعید است که این کارت‌ها همیشه به کارتان بیایند. برای برطرف کردن نیازهایتان در جاده‌ها، بهتر است پول نقد به همراه داشته باشید، اما نه آن قدر که تهدیدکننده و خطر‌ساز باشد.

■ **دوچرخه‌تان را بردارید**
می‌توانید دوچرخه‌هایتان را پشت ماشین بگذارید تا در برخی روزها با دوچرخه از دهی به ده دیگر بروید و بعد دوباره به ماشین‌تان برگردید می‌توانید سفر جاده‌ای را به سفری هیجان‌انگیز تبدیل کنید. البته اگر بخواهید.

با یکی از انواع مسافرهای معروف جهان آشنا شوید

بوم‌گرد شوید!

■ فقط ایرانی‌ها بوم‌گردی می‌کنند؟

در سال‌های اخیر، میل ایرانی‌ها به بوم‌گردی و سفرهای دوستدار محیط‌زیست بالا رفته است. اما واقعیت این است که این شیوه سفر رفتن، تنها مخصوص ما ایرانی‌ها نیست. مسافران کاستاریکا، نروژ، پالاو در اقیانوس آرام، جزایر گالاپاگوس و قطب جنوب از پرچمداران اکوتوریسم یا همان بوم‌گردی هستند. یک بوم‌گرد، جغرافیایی که به آن سفر می‌کند را خوب می‌شناسد و با درکی درست، در مسیر آن قدم برمی‌دارد. بوم‌گردها در سفرشان، همیشه برای اقامت پول پرداخت نمی‌کنند. آن‌ها گاهی مهمان بومی‌ها می‌شوند و چند روز شبیه آن‌ها زندگی می‌کنند. اگر طرفدار گردشگری فرهنگی هستید، می‌توانید بوم‌گردی را هم امتحان کنید. سفری که حیبتان را خالی نمی‌کند و تجربه‌های ماندگاری را برایتان به یادگار می‌گذارد. اگر قصد بوم‌گردی کرده‌اید، باید مجهز، سفر کنید. چادری برای اقامت، کیسه خواب، لوازم بهداشتی و دستگاه‌های مسافرتی تصفیه آب، همیشه همراه یک بوم‌گرد است. اما مراقب باشید که ماندگار شدن‌تان در یک محل، باعث تولید زباله یا تغییر ساختار محیط آن نشود.

گذشته از این، یادتان باشد که بوم‌گردی، به‌معنای داشتن تجربه‌های عجیب نیست.

شکار حیوانات، سوار آن‌ها شدن، آتش روشن کردن، پخش موسیقی با صدای بلند، غذا دادن به حیوانات و کارهایی از این دست، از خطر‌فرم‌هایی است که بوم‌گردان هرگز سراغشان نمی‌روند.

کوله‌پشتی‌اش را می‌بندد، در اقامتگاه‌های کوچک ماندگار می‌شود و با محلی‌ها چای می‌نوشد. اما با وجود سادگی سفرش، نمی‌توانیم او را «بوم‌گرد» بدانیم. بوم‌گردی نوع خاصی از سفر است. نوعی از سفر که اتحادیه بین‌المللی حفاظت از طبیعت این تعریف را از آن ارانه کرده است: «سفر مسئولانه و دوستدار محیط‌زیست، به‌منظور لذت‌بردن و قدردانی از طبیعت که باعث حفظ منابع طبیعی می‌شود، اثر اندکی از مسافر در طبیعت باقی می‌ماند، همچنین برای فعالیت‌های اجتماعی و اقتصادی مردم بومی سودمند است.»

■ شما بوم‌گرد هستید؟

بوم‌گرد یا اکوتوریست کسی است که برای بازدید از یک منطقه یا جاذبه گردشگری، بر ساختار محیط آن کمترین اثر منفی بگذارد. بوم‌گرد خودش را نسبت به محیطی که به آن سفر می‌کند مسئول می‌داند، الگوی زیست آن منطقه را برهم نمی‌زند و در سفرش بر حفظ تمام ویژگی‌های محیطی، فرهنگی، طبیعی و اجتماعی اصیل منطقه تأکید می‌کند.

